

کی وابدی است

برنامه‌ها است، اگر توفیق باشد و دوستان محترم ستاد عتبات عالیات و شبکه دو سیما صلاح بدانند سری بعدی «ششان ارادت» با شمایی تازه ساخته خواهد شد. چند ایده هم داریم از جمله این که می‌خواهیم به شهرهای مختلف برویم و این بخش را در قالب یک مراسم ویژه به سرانجام برسانیم، در این مراسم چهره‌های بنام هر استان حضور دارند؛ مثل صاحبان هیئات، خادمان، مداحان و ذاکران لعل بیت (ع)، نمایندگان سازمان عتبات عالیات، مسئولان استان‌ها و عاشقان ابا عبدالله الحسین (ع). از یک چهره مطرح مثل بازیگران، ورزشکاران و... که در استان خود محبوبیت هستند هم استفاده می‌کنیم. بعد از برپایی مراسم، گزارش آن در قالب مستند در برنامه «ششان ارادت» پخش می‌شود. چه بسا این ایده در همین فصل هم اجرایی شود.

برنامه‌سازی مذهبی سخت‌تر است یا برنامه‌های معمولی؟

در مجموع ساخت برنامه برای مخاطب میلیونی در رسانه ملی کار سختی است. از این جهت که برنامه‌ساز مسئولیت سنگینی بر دوش دارد. طبعاً وقتی قرار است موضوعات مهم مذهبی دستمایه تولید برنامه شوند، این وظیفه سنگین‌تر می‌شود.

وشما در «ششان ارادت» چقدر با چالش‌های مدیریتی و چارچوب‌های سازمانی مواجه بودید؟

من در جای دیگر هم به این مسأله اشاره کرده‌ام و گفتم هیچ چالشی از نظر موضوعی پیش روی سازندگان «ششان ارادت» نبود. حلد بامر و نت‌ژاد مدیر شبکه دو، بر اساس فصل‌های قبل سفارش ساخت فصل جدید را داد. همین نشان می‌دهد که برنامه مورد توجه ایشان بوده است. تعامل با دوستان ستاد عتبات از جمله یوسف فضلی (معاون فرهنگی و مشارک‌های مردمی ستاد توسعه بازسازی عتبات عالیات) هم بر اساس تجربیات پیشین بود. طبعاً هر کدام نکاتی مدنظر داشتند که در راستای تقویت برنامه است. اما هیچ چالشی نبود و حرف مهمان‌ها بدون ممیزی روی آنتن رفت. ما هم در گروه تحریریه و نیز تیم ایده‌پرداز، حواس‌مان به حساسیت‌ها بود و طوری رفتار می‌کنیم که همه چیز منطبق با واقعیت باشد. طبعاً در کنار تبیین مفهوم قیام امام حسین (ع) نکته مهم یعنی پرهیز از تحریف‌ها باید سرلوحه فعالیت برنامه‌سازی در این عرصه باشد. نمی‌دانم «ششان ارادت» چقدر موفق بوده ولی ماهمه تلاش‌مان را برای ساخت یک برنامه درخور صرف کردیم. امیدوارم هم ما و هم دوستان برنامه‌ساز این حوزه، ایده‌های جدید برای تولید کارهای ویژه درباره امام حسین (ع) داشته باشیم. عقیده دارم می‌توان هر بار برنامه‌ای متفاوت ساخت و رضایت مخاطب را بیش از پیش برآورده کرد.

سید حسین متولیان:

نخواستیم جلوی دوربین باشیم

سید حسین متولیان شاعر، ترانه‌سرا، نویسنده و مجری تلویزیون در سری چهارم «ششان ارادت» به عنوان مجری حضور داشت. او درباره این حضور تازه گفت: دوستان شبکه دو و همچنین تیم تهیه و تولید برنامه «ششان ارادت» به من لطف داشتند و بارها خواستند من جلوی دوربین باشم. اما این پیشنهاد خودم بود که پشت دوربین باشم و این موضوع یک علت روان‌شناختی دارد.

او ادامه داد: وقتی مامی خواهیم به زوایای شخصیتی و به اعمق وجود افراد سری برتیم، هر چیزی که توجه مخاطب را تقسیم به دو کند، مخل آن کاری است که می‌خواهیم انجام دهیم. حضور من در مقابل دوربین، توجه مخاطب را به دو نیمه تقسیم می‌کرد و یک بخشی به مجری و یک بخشی به سوژه برنامه اختصاص پیدا می‌کرد. در واقع بنای ما این بود که به درونیات آدم‌ها احساس‌شان نسبت به امام حسین (ع) نزدیک شویم. بنابراین فقط باید میهمان مقابل دوربین فراموشی گرفت.

متولیان گفت: مجری در چنین برنامه‌هایی کار کرد هدایت‌کننده دارد. شاید آن دوره‌ای که در رادیو کار کرد دام به کمک آمد که اتفاقات خوبی رقم بخورد. اما این کار خیلی دشوار است.

این مجری ادامه داد: در «ششان ارادت» میهمان‌هایی داشتیم که معدوریات‌هایی داشتند اما ما در مورد خودشان حرف زدیم که در انتهای برنامه گفته‌اند چقدر حالم خوب شد. پس بخشی از این موضوع هم در چینه‌ش سوالات است که از یک نقطه‌ای شروع کنیم و به یک نقطه‌ای برسیم. خوشبختانه هیچ چیز به ما تحمیل نشد. همچنین من قبل از اینکه بخوایم ضبط برنامه را شروع کنیم با مدیر شبکه دو جلسه‌ای داشتیم که ذره‌ای تحمیل از سوی ایشان صورت نگرفت و کملاً دست ما راز گذشتند. در مورد سازمان عتبات عالیات هم همین اتفاق افتاد و هیچ چیزی را به ما تحمیل نکردند. حتی آن تصاویری که از زحمات ستاد بازسازی و توسعه عتبات عالیات نشان داده می‌شد هم پیوست خود برنامه و یک قسمتی از هویت برنامه است. اتفاقی که در آن جا می‌فتد برای همه ما ارزشمند است.

ستاد عتبات نه تنها باعث خروج ارز از کشور شده که زمینه ایجاد اشتغال را هم فراهم کرده است و همین منجر به ارزآوری هم شده است و به واسطه مأموریت ستاد عتبات، خیلی‌ها در داخل کشور مشغول به کار هستند. این نکته در نقد برخی هنرمندان مغفول مانده بود. این دسته‌نقد‌ها، یک سوءتفاهم هم ایجاد می‌کرد که انگار هنرمندان و چهره‌های مطرح یا نگاه سیدالشهدا (ع) مخلف هستند که هیچ عقل سلیمی این را نمی‌پذیرد. ما تصمیم گرفتیم از خود هنرمندان و دیگر چهره‌های آشنا برای رفع این سوءتفاهم استفاده کنیم.

فصل بعدی «ششان ارادت» ساخته خواهد شد؟

امیدوارم صحبت من تعبیر به شعاری بودن رویکرد نشود. من موقع تولید «ششان ارادت» مثل برنامه‌های قبلی یعنی «حب‌الحسین» و «حس مشترک»، یک جمله به همکاران می‌گفتم و این بود که ما داریم کار هیئتی انجام می‌دهیم. هیئت‌ها با خصوصیت‌های خودشان هستند و همین رمز ماندگاری آنها است. از طرفی، تولید برنامه با موضوع امام حسین (ع) را سعادت می‌دانم و اصلاً گرایش درونی‌ام ساخت اینگونه

اینجا اینگونه نبود. موضوعی مثل قیام کربلا و ارادت به امام حسین (ع)، یک امر ازلی و ابدی است و حتی غیرمسلمان‌ها هم از این حس و میل برخوردارند. اتفاقاً برنامه‌هایی از جنس «ششان ارادت» جزو معدود جاهایی است که چهره‌های مطرح، خود واقعی‌شان را عرضه می‌کنند و خبری از اغراق و غلو در بیان احساسات و نگاه‌ها در آن نیست.

چه ضرورتی داشت که بلا هم سرآغ چهره‌های مطرح بروید؟

مدل جدید برنامه‌سازی بدون حضور چهره‌های مطرح رویکردهی است که تلویزیون در سال‌های اخیر سراغ آن رفته است. بعضاً هم این دورخیز منجر به نتیجه شده اما شما برنامه‌ای مثل «عصر جدید» را در نظر بگیرید. همین برنامه اگر دارای داوران مطرح نبود، بخشی از جذابیت خود را از دست می‌داد. بگذریم به هر دو از چهره‌ها تا حدودی ضروری است و می‌تواند مثل قلاب برای جذب مخاطب عمل کند. از طرف دیگر روزی که قرار شد «ششان ارادت» را بسازیم، فضای گونه‌ای بود که برخی هنرمندان به خاطر نداشتن اطلاعات کافی، نقدهایی درباره فعالیت ستاد در کربلا مطرح می‌کردند. در حالی که فعالیت‌های